

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

جنبش کارگری چگوارا

۱۱ مارچ ۲۰۱۸

هشت مارچ روز جهانی زن بر همه زنان مبارز و آگاه گرامی باد!

اعتصابات و اعتراضات برای کسب حقوق برابر، بخش مهمی از تاریخ غنی مستمر مبارزات زنان کارگر در سراسر جهان بوده و هست. در صحنه این مبارزات، زنان هریار به اشکال مختلف آگاهی و انزجار از ستم مضاعفی که بر آنها روا می شود را اعلام نموده و توان عظیم خویش برای تغییر شرایط نامطلوب؛ و ساختن جامعه ای آزاد و برابر را نشانده اند.

شروع مبارزات متشکل زنان: در ماه مارچ سال ۱۹۰۸ میلادی حدود ۱۵۰۰۰ کارگر زن در شهر نیویارک برای دستیابی به ساعات کار کمتر، دستمزددیشتتر، پایان دادن به کار کودکان و نیز حق رأی تظاهرات کردند. ایشان با پلاکاردهائی که بر آنها نوشته شده بود: "نان و گل سُرخ" هدف خویش را که برابری و ارتقاء کیفیت اقتصادی زندگی بود روشن می ساختند.

به همین خاطر اولین مراسم روز جهانی زن در ۲۸ فبروری سال ۱۹۰۹ میلادی در شهر نیویارک به عنوان یک رویداد سیاسی سوسیالیستی برگزار شد. این مراسم توسط حزب سوسیالیست امریکا، برای یادبود اعتصاب «اتحادیه جهانی زنان کارگر صنایع پوشاک» در سال ۱۹۰۸ سازمان یافته بود.

سپس در ماه اگست سال ۱۹۱۰، کنفرانس جهانی زنان قبل از جلسه عمومی سوسیالیست های بین الملل دوم در کپنهاگ دنمارک برگزار شد. «لوییس زیتس» زن مبارز و سوسیالیست المانی با الهام از سوسیالیست های امریکائی، پیشنهاد تأسیس سالانه روز جهانی زن را داد و «کلارا زتکین» زن سوسیالیست پیشرو که بعدها یکی رهبران زنان جهان شد، از او حمایت کرد، البته در آن کنفرانس روز خاصی مشخص نشد.

هر چند بیش از یک قرن از آن زمان می گذرد اما مبارزات زنان در اشکال مختلف همچنان ادامه دارد. زیرا هنوز در در اقصی نقاط دنیا برای زنان نه برابری وجود دارد و نه آزادی! در دنیای کنونی که سیستم سرمایه داری تقریباً بر کل آن حاکم است زنان به اشکال مختلف مورد سرکوب و استثمار مضاعف قرار دارند، آنان در مقابل کار مساوی با مردان حقوق کمتر دریافت می کنند! زنان و دخترکان کم سن و سال علاوه بر استثمار کاری و در سراسر جهان مورد بردگی جنسی قرار می گیرند! در کشورهای اسلامی که قوانین عقب مانده ۱۴۰۰ سال پیش را اجراء می کنند، زنان در موقعیت غیر انسانی تر قرار گرفته و بشدت سرکوب می شوند. آنان از ابتدائی ترین حقوق انسانی خود محروم می باشند!

در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی زنان در موقعیت نابرابر با یک رژیم وحشی وزن ستیز رودر رو هستند اما آنها از پای ننشسته و پیگیرانه برای آزادی و برابری مبارزه می کنند، در این راه مردان آگاه و مبارز در کنار آنان هستند، همانگونه که در اعتراضات و اعتصابات کارگران ، معلمان ، دانشجویان ، پرستاران ، در محیط کار و مدارس و دانشگاهها مردان و زنان متحدانه در کنار هم با همراهی خانواده های خود علیه نظام ضد بشری حاکم مبارزه می کنند ، اکنون این مبارزات به سمت تشکل یابی پیش می رود تا قدرت کارگران و زحمتکشان صد چندان شود.

مبارزه علیه حجاب که یکی از اشکال سرکوب زنان در جوامع اسلامی است در خیابانها و میادین مختلف شهرهای بزرگ ایران در جریان است ، دختران و زنان شجاع ایران با آگاهی از دستگیری و سرکوب و وحشیانه توسط مزدوران و پاسداران جهل و جنایت ، با مبارزات خود رژیم فاشیستی را به حالت تدافعی کشانده اند ! سرمایه داری در اشکال مختلف برای به انحراف کشانیدن مبارزات زنان برنامه ریزی می کند! سرمایه داران و غارتگران از آگاهی واقعی زنان و مردان وحشت دارند آنان مانع اصلی در برابر آزادی و برابری واقعی هستند ، زیرا منافع آنان در نا آگاهی و متفرق بودن انسانها از یک دیگر است !

با گرامیداشت مناسبت های مبارزاتی مختلف مانند هشت مارچ روز جهانی همبستگی مبارزاتی زنان و اول مه روز همبستگی جهانی کارگران به یاد می آورند که مبارزه متشکل زنان از قرنهای پیش در جریان بوده و همچنان ادامه دارد، مبارزه برای آزادی و برابری تنها به یک جنس مربوط نمی شود بلکه به کل انسانها ربط دارد و به قول کلارا زتکین: "نبرد نهایی جنس زن برای نیل به انسانیت کامل، نه در عرصه فمینیسم؛ بلکه در مقابله با سلطه سرمایه صورت می پذیرد".

جنبش کارگری چه گوارا ضمن گرمیداشت هشت مارچ روز جهانی زن و حمایت از مبارزات بحق زنان مبارز کشورمان جهت نیل به آزادی و برابری در همه عرصه ها ، بر این اعتقاد است که مبارزه نهایی زنان برای آزادی و برابری مبارزه طبقاتی است که آنها در کنار مردان کارگر و زحمتکش با تشکلات مستقل طبقاتی خود نظام سرمایه داری و غارتگر جمهوری اسلامی را نابود کرده و با بهره گیری از امکانات غنی کشورمان آزادی ، صلح و عدالت اجتماعی (سوسیالیسم) را به جامعه حاکم می نمایند.

به امید آرزو

جنبش کارگری چه گوارا